

Vrbicko- svätomikuláškse ZVESTI

Koruna Kráľa

O Veľkej noci a charaktere Krista a jeho diela

Kráľ v pôvodnom hebrejskom jazyku v preklade znamená mocný. Podľa pôvodného a starovekého poňatia bol teda kráľ osobou neobyčajne mocnou. V ňom sa stelesňoval údel celého národa. Boli naň kladené vysoké požiadavky. V Egypte bol kráľ stelesnením boha. V Mezopotámii bol len povereným miestodržiteľom mestského boha. Kanaánski králi boli niekedy aj kňazmi.

Izrael prišiel do Palestíny z púšte ako kočovný národ bez kráľovskej vlády. Bol spravovaný sudcami. Až na žiadosť ľudu Samuel na Hospodinov príkaz pomazal Saula za prvého izraelského kráľa, hoci Kráľom pre ľud, od jeho vyvolenia, bol sám Boh. Zriadenie kráľovstva v Izraeli však znamenalo aj značné finančné a pracovné zaťaženie pre ľud.

Kráľ bol pomazaný Hospodinom. Bol pod zvláštnou Božou ochranou. Nikto mu nesmel zlorečiť, ubližovať. Takýto priestupok bol trestaný ukameňovaním (2Kr 21,13). Úlohou kráľa bolo udržiavať Boží poriadok a uplatňovať ho spravodlivým súdom. Ku kráľovi volali prosebníci „Pomôž mi!“ (2S 14,4). Nazývali ho „Boží anjel“ (2S 14,7). Bol označovaný aj ako „Boží syn“ (Ž 2,6-7; 89,27). Pomazanie za kráľa bolo zároveň

sprostredkovaním poverenia od Hospodina.

V konečnom dôsledku Hospodin je Pánom nad celým svetom a tým aj nad všetkými kráľmi. Zvláštnym spôsobom kraľuje nad svojim vyvoleným ľudom. Nová zmluva hovorí o Bohu ako Kráľovi priamo (1Tim 1,17) alebo v podobenstvách (Mt 25,34).

Napriek všetkej kritike zriadenia kráľovstva, zásluhou toho, že kráľ Dávid bol kráľom podľa Božieho srdca (Sk 13,22), kráľovstvo malo aj náboženskú hodnotu. Najmä po zániku judského kráľovstva stále viac rástla nádej v pravého dávidovského kráľa, ktorý by vyslobodil zvyšok Izraela. Na postavu tohto očakávaného budúceho Pomazaného boli postupne prenášané úlohy a očakávania náboženské, ba nadzemské a božské, ktoré bolo nutné uprieť

pozemským kráľom. Tak vznikla mesiášska nádej. Naplnením týchto nádejí sa stal Ježiš. V ňom bol daný nielen Izraelu, ale všetkým národom Kráľ, ktorého vláda je večná. Nepoznali ho tí, ktorí Ho vítali pri Jeho vjazde do Jeruzalema (Mt 21,9) ani Jeho odporcovia a videli v ňom len uchádzača o pozemskú vládu nad Izraelom a tým súpera rímskeho cisára. To bol právny dôvod Ježišovho odsúdenia (Mt 27,11.29. 37.42). Oslávený Kristus je Kráľ kráľov a Pán pánov (Zjav 17,14; 19,16).

Kráľovi patrí koruna. Po tom, čo bol kráľ pomazaný olejom, bol oblečený do kráľovského rúcha, na jeho hlavu bola položená kráľovská koruna (2S 1,10; 2Kr 11,12), boli mu dané ostatné odznaky kráľovskej hodnosti a posadil sa na trón (1Kr 1,46).

Je Ježiš skutočne Kráľ? Počas celého pozemského života Ježiš odmietal nadšenie davov, ktorí v ňom videli predovšetkým politického Mesiáša. Ježiš nebojoval ani proti Herodesovi, ktorý Ho napriek tomu podozrieval z konkurenčných úmyslov (L 13,31), ani proti Rímu. Jeho poslanie je iné. Neodmietol vyznanie Natanaela: „Ty si Syn Boží, Ty si kráľ židovský!“, ale usmernil jeho pozornosť na príchod Syna človeka (J 1,49.51). Keď sa Ho chceli zástupy po nasýtení zmocniť a urobiť ho kráľom, utiahol sa na vrch do samoty (J 6,15). Len raz prijal verejnú poctu, pri vjazde do Jeruzalema, v súlade s proroctvom

Zachariáša (Zach 9,9), vo všetkej pokore. Len pri tejto príležitosti nechá ľud, aby volal „Kráľ izraelský!“ (L 19,38; J 12,13). Tento moment však urýchli Jeho zatknutie a umučenie. Pohľad učeníkov sa však usmerňuje k eschatologickej nádeji – nádeji v budúcnosť (L 22,29.30).

Z úst Piláta zaznie otázka: „Si Ty kráľ židovský? (J 18,33) Ježiš neodpovedal tak, ako Pilát čakal, ale len konštatoval, že Jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta (J18,36). Židia v zaslepenosti neverou uznali cisára ako jediného vládcu nad národom, len aby dosiahli Ježišovo odsúdenie a neuznanie Jeho nároku na kráľovský titul (J 19,12-15).

Napriek výsmechu a pohaneniu sa prejavila Ježišova kráľovská dôstojnosť. Pri bičovaní Ho vojaci pozdravujú ako židovského kráľa, nápis na kríži oznamuje, že ukrižovaný je Ježiš Nazaretský, kráľ židovský (J 19,3.19). Okolostojaci pod krížom výsmešne konštatujú, že je izraelským kráľom (J 27,42), zatiaľ čo kajúci lotor prosí Ježiša, aby sa naň

rozpomenul, keď príde do svojho kráľovstva (L 23,42).

Jediná koruna, ktorú mal na hlave Ježiš ako Kráľ, bola trňová koruna. (Mt 27,29) Ako výsmech Ježišovej kráľovskej moci. Rímskymi žoldniermi zhotovený veniec z trnia, z najobyčajnejšieho bodľáča (Carnus glaucus v. syriacus), ktoré bolo ohybnejšie než drevnaté trnie. Iní sa domnievajú, že ide o druh lotosového kra (Zyzyphus spina Christi) s ohybnými vetvami a listami pripomínajúcimi brečtan.

Nikto nemohol zabrániť tomu, aby Boh dal svojmu Synovi slávu Kráľa. Na kríži sa zjavila Ježišova kráľovská dôstojnosť všetkým, ktorí hľadeli očami viery. V plnosti sa prejaví našim zmŕtvychvstaním a v posledný deň pri Jeho druhom príchode.

Po svojom vzkriesení Ježiš vstúpil do svojho kráľovstva, Božieho kráľov-

stva. Toto kráľovstvo vzniká všade tam, kde sa zvestuje evanjelium (Sk 1,8). Kresťania sa stávajú občanmi tohto kráľovstva vtedy, keď ich Boh vytrhne z moci tmy a prenesie do kráľovstva svojho milovaného Syna (Kol 1,13). Druhý príchod Ježiša Krista bude skvelým začiatkom Jeho kraľovania. Na nebi sa ozvú mohutné hlasy a verím, že ich bude počuť aj na zemi – „Kráľovstvo sveta stalo sa kráľovstvom nášho Pána a Jeho Pomazaného a kraľovať bude naveky vekov“ (Zjav 11,15)

Budme vďační za korunu Kráľa, hoci trňovú korunu. Je zaslúbená, už nie trňová, ale koruna slávy, všetkým, ktorí vytrvávajú vo vernosti až do konca. Preto smieme spievať – Smieť žiť pre Krista, hodno zaň trpieť, hodno bojovať, nieť hanu i strasť, hodno pre Neho mrieť, hodno opustiť svet. Smieť raz čo víťaz vojsť v nebies vlast. V korune slávy zastať pred Bohom a žiť tam večne, ó, to je slasť! (ES 475)

// Text: Vladimír Ferencík

//Foto: RV

Veľkonočné a svätodušné zvyky a obrady

Ako svätica cirkev Veľkú noc v minulosti

Pôstny, veľkonočný a svätodušný čas je pre evanjelikov skutočne výnimočný. Upriamuje našu pozornosť na najdôležitejšiu udalosť, na ktorej je založená naša viera. Toto obdobie sa v minulosti – ale aj dnes – spájalo s rôznymi zvykmi a tradíciami či už v mestách, ale hlavne na dedinách. Do jarného novoročia patrili obradné činnosti, ktoré zaisťovali existenciu ľudí v ďalšom období. Išlo hlavne o zabezpečenie dobrej úrody, zdravia ľudí i domácich zvierat, očista chotára a hôr, očista studničiek a riek, očista obcí od zlých síl, získavanie náklonností zomretých predkov a pod. Rozmanitým cieľom zodpovedali i rôzne prostriedky. Všetky tieto činnosti mali korene už

v predkresťanských tradíciách. Boli silno zakorenené v našich predkoch. Cirkev koncom 7. storočia niektoré začlenila do veľkonočných udalostí. Niektoré vzhľadom na ich spätosť s mágiou vyslovene zakázala. Po fašiangoch, období výdatného hodovania, zabíjačiek, svadieb, fašiangových sprievodov, zábav, plesov či bállov, prichádza v cirkevnom roku obdobie skromnosti, kajúcnosti a postenia. Pôst má z každej stránky pripraviť človeka na slávenie Veľkej noci, na zmŕtvychvstanie Pána Ježiša Krista. Pôst neznamenal len zdržiavanie sa od mäsitých pokrmov, ale okrem toho sa odporúčali aj iné formy postenia, napríklad nejesť sladkosti, nefajčiť,

nekonsumovať alkohol, konať dobré skutky a i. Do pôstu sa vstupovalo aj výmenou piesní a melódií. Žartovné fašiangové piesne vystriedali pôstne piesne, ktoré sú spomienkou na Kristovo mučenie, ukrižovanie, smrť a vzkriesenie. Mnohé z nich sa dostali aj do našich evanjelických spevníkov. Aj dnes nám je vzácna pôstna pieseň, ktorá znela v evanjelických domácnostiach. Na zvykoslovie v liptovských evanjelických mestách a obciach malo vplyv nielen virovyznanie vtedajšieho obyvateľstva, ale aj tradičné zamestnanie obyvateľstva. Hlavne to boli roľníci, pastieri, drevorubači, pltníci, nechýbali ani remeselníci majstri a tovariši. Pre toto obdobie boli

Príznačné viaceré pranostiky.

O smrtnej nedeli sa vravelo: Keď je na Smrtnú nedeľu daždivo, v stodolách bude pusto a clivo, alebo Kým nepríde pašie, tepla nebude. Na Smrtnú nedeľu sa v chrámoch prvý raz čítajú pašie, čiže história utrpenia a smrti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Posledná nedeľa pred Veľkou nocou sa v cirkevnom kalendári nazýva Nedeľa utrpenia Pána alebo aj Nedeľa palmových ratolestí, ale najznámejšia je ako Kvetná nedeľa. V našich končinách nechýbajú v domácnostiach bahniatka - maňušky alebo rozkvitnuté ratolesti vrby, ktoré sú často chápané aj ako pozdrav jari. V kostoloch sa čítajú pašie. V minulosti ľudia verili, že práve v čase čítania pašií sa dali najst ukryté poklady, zakopané v zemi. Poklad sa musel nájsť, kým sa dočítali a dospievali pašie, inak sa poklad stratil. Niekedy sa poklady mali nachádzať v jaskyniach, ktoré sa v čase čítania pašií otvárali. Keďže sa

*Smutný čas pôstny čas, premýšľaj človeče,
zanechaj rozkoše, obráť svoje srdce,
mysli na smrť Pána svojho,
že On trpel za každého i teba hriešneho...*

Termín sa pohybuje v rozmedzí od 22. marca do 25. apríla a každý rok sa mení.

Zelený štvrtok nám pripomína Ježišovu poslednú večeru s učeníkmi. V tento deň Pán Ježiš Kristus ustanovil sviatosť Večere Pánovej. Zelený štvrtok prináša i zvesť o Dobrom Pastierovi, ktorý vyvádza svoj ľud na zelené osviežujúce pastvy. Preto názov „zelený“. Na Zelený štvrtok nezvonili zvony. Chodili sa zbierať liečivé bylinky. V evanjelických domácnostiach sa všetky práce snažili vykonať doobedu, potom už bola tichosť. Rodiny sa pripravovali na spoveď a Večeru Pánovu.

Veľký piatok je dňom utrpenia a

Biela sobota je dňom hrobového odpočinku Krista Pána. V domácnostiach sa vykonávali posledné úpravy, robili sa drobné práce, chystali sa slávnostné jedlá. Maľovali sa vajíčka, určené na pondelok pre kúpačov. Pripravovali sa voňavky.

Veľkonočná nedeľa je dňom Ježišovho vzkriesenia. Odvtedy svätíme nedeľu ako kresťanský sviatok. Vzkriesenie Ježiša Krista potvrdzuje Jeho víťazstvo nad hriechom, diablom, smrťou a dáva nádej na večný život. Toto všetko si pripomínáme na slávnostných veľkonočných Službách Božích. Tradičným veľkonočným jedlom boli a sú vajíčka. Pokladajú sa za symbol nového života a plodnosti. Veľkonočný obed má byť sýty a štedrý.

Veľkonočný pondelok je dňom, ktorý vyjadruje radosť kresťanov zo vzkriesenia Ježišovho tela a v budúcnosti aj našich tiel z mŕtvych. Na Veľkonočný pondelok býva rušno. Zvyky tohto dňa boli a aj dnes sú rozmanité. V Liptove je to kúpačka (oblíevačka). Verilo sa, že po kúpačke budú dievčatá krajšie, sviežejšie, zdravšie. Pôvod kúpačiek a šibačiek je však ešte v predkresťanskom období.

Po veľkonočných sviatkoch pokračovali jarné práce, zabezpečovala sa prosperita rodiny. Naši predkovia sledovali niektoré dni veľmi pozorne. Napríklad na Juraja (24. apríl), všetko, čo sa zasadilo do zeme, vykličilo. V máji s menami Pankrác, Servác, Bonifác, Žofia a Urban sa viaže množstvo pranostík spojených s počasím do konca roka a rôzne predpovede na novú úrodu.

Dnes nám veľkonočné a svätodušné sviatky pripomínajú symboly: kríž, baránok, oheň, voda, sviečka, bahniatka-maňušky, zajačik, vajíčka...

v Liptove nachádza nespočetné množstvo jaskýň, iste táto povera silno pôsobila na našich predkov. Hovorí sa, aké počasie je na Kvetnú nedeľu, také je i na Veľkonočnú nedeľu. Kvetnou nedeľou sa začína Veľký týždeň. Pre kresťanov je to najvýznamnejšie obdobie roka. Vzácné sú Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a slávnosť Vzkriesenia – Veľkonočná nedeľa. Veľkonočné sviatky spájajú dva pohľady – prebúdzanie sa prírody a celej vegetácie zo zimného spánku, zrod nového života a umučenie, zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, víťazstvo života nad smrťou. Veľká noc patrí medzi pohyblivé sviatky.

smrti Ježiša Krista na golgotskom kríži. Je to deň preniknutý duchom kajúcnosti, odriekania a stíšenia. Cez vieru v Jeho vykupiteľskú smrť získame odpustenie hriechov. V evanjelických rodinách sa svätí ako najväčší sviatok. V kostoloch sa čítajú pašie. Služby Božie sú so spoveďou a s Večerou Pánovou. Sú známe aj Pašiové hry – ľudové divadlo. V Liptovskom Mikuláši sú známe spievané Pašie, ktoré skomponoval a uviedol v kostole dnes už nebohý MUDr. Karol Wurm. V neskoršom období predlohu upravil a Pašie nacvičil Ľubomír Raši, riaditeľ Základnej umeleckej školy.

Všetko živé, čo prišlo na svet v máji, sa malo zdarne vyvíjať. Májové obyčaje majú ochrannú funkciu, symboliku lásky. Už od 15. storočia bolo postavenie „mája“ znakom vážneho záujmu o dievča, ba za určitých okolností tento zvyk nadobudol aj právny význam. Od 16. storočia bol zavedený cirkevný sobášny obrad ako právny akt, aby nedochádzalo k rôznym rodinným roztržkám. Na území Slovenska sa dodnes uchoval zvyk sadenia mája (symbol lásky). Sadí sa v predvečer 1. mája alebo v evanjelických obciach na sviatok Ducha svätého. V evanjelických rodinách mali vo veľkej úcte sviatok vstúpenia Krista Pána na nebo a veľmi dôstojne sa pripravovali rodiny na svätodušné sviatky aj na nedeľu Svätej Trojice. V rodinách sa spievali nielen nábožné piesne, ale aj veľmi pekné piesne o poľných prácach, piesne o drevorubačoch, pltníkoch, furmanoch a i.

//Text: Z výskumov v Liptove a z Biblie spracovala Mgr. Daniela Fiačanová

//Foto: Milan Vrbenský

Niečo pre mamičky s deťmi

Otvorenie „Mami klubu“ v priestoroch detskej besiedky

Mnohé mamičky na materskej dovolenke sa cítia odrezané od života. Viac-menej sú zahltené jednotvárnou starostlivosťou o malé dieťa, ktoré ale na svoj zdravý vývoj potrebuje množstvo podnetov, láskyplné prostredie a rodičov.

Cieľom pravidelných stretnutí je vytvoriť priestor, kde môžu mamičky s malými deťmi prísť, zažiť ovzdušie dôvery a priateľstva a spolu vytvárať spoločenstvo, ktoré má spoločný cieľ.

Každá mamička sa môže deliť s vlastnými skúsenosťami, hľadať riešenia problémov, s ktorými sa stretáva nielen pri výchove detí, ale aj vo vlastnom osobnom živote.

S túžbou vytvoriť takéto spoločenstvo, postavené na kresťanských hodnotách a základoch, s radosťou pozývame všetky mamičky s deťmi do „Mami klubu“.

Naše stretnutia bývajú každý druhý utorok od 9:00 do 11:00 hod. Pozostávajú z voľných hier, pohybových aktivít, biblického príbehu, občerstvenia...

V utorok 11. marca t. r. sme sa v priestoroch Detskej besiedky po prvýkrát stretli v „Mami klube“.

//Text a foto: Lýdia Kordošová

Konfirmandi

Konfirmandská chata

Zdá sa, že sa pomaly končí ďalšia hodina konfirmačnej prípravy. Ničím zásadným sa nelíši od hodín, ktoré boli a ktoré nás ešte čakajú. Vtom však prichádza prekvapenie. Každý z nás dostáva svoj palubný lístok, vďaka ktorému sa môže už o niekoľko dní vybrať na nezabudnuteľnú plavbu plachetnicou *Jednorožec*... Práve takto sa začína naše ostatné chatové dobrodružstvo.

V piatok, 14. februára 2014 sme sa spolu nalodili v známom ploštínskom prístave. Kapitán nás hneď na úvod informoval, že plavba bude náročná a nebezpečná. Naším cieľom je nájsť už celé storočia stratený vrak španielskej bojovej lode, ktorá sa podľa legendy potopila s nákladom pokladu nepredstaviteľnej hodnoty, ktorý viezla do rodnej krajiny po svojom prieskume v Novej zemi. Nasledujúce tri dni tak budú plné skúšok, v ktorých nebude jednoduché obstáť. Stretli sme sa s pirátmi, učili sme sa byť šikovnými obchodníkmi na blšom trhu, vyskúšali sme si riadenie lietadla, dobýjanie pevnosti či svoje orientačné schopnosti v hviezdnom labyrinte. Nie všetkým sa nám podarilo v náročných skúškach obstáť, no nakoniec sme legendárny poklad našli.

Ako to už býva, naša konfirmačná chata nebola len o príbehoch a hrách. Téma, nad ktorou sme spolu premýšľali, znela: *Kráčaj!* Zaoberali sme sa našou cestou životom s Pánom Bohom. Prvé, čo si musíme uvedomiť je

fakt, že vykročiť na cestu za Ježišom chce odvalu. Viera v Pána Boha nie je psychologickou barličkou či pasívnou filozofiou. Chce to odvalu, odvalu hľadať, bojovať, meniť sa. Druhé, na čo musíme pamätať, je to, že nevyhnutnou

vlastnosťou kresťana je vytrvalosť. Pochybnosti, pukušenia, prehry a sklamania istotne prídu. Práve vtedy je dôležité vytrvať. Treťou časťou našej témy bola výzva; výzva pozývať na túto cestu aj ďalších; ľudí, ktorých nám Pán Boh posielal do života. Nad týmto všetkým sme spolu aj v skupinkách premýšľali.

Konfirmačné výlety nie sú len jedným z mnohých zážitkov, ktorých sa nám v živote dostane. Je to najmä čas spoznávania. Čas učenia sa o Bohu, o našej viere; čas nových vzťahov a priateľstiev, čas hlbšieho pochopenia toho, čo je spoločenstvo a čím je pre nás. Ďakujem Pánu Bohu za tento čas...

//Text: Matúš Stáňa

//Foto: Vladimír Vyšný

Dorast/mládež

Mládežnícky ples

Radi by sme vám chceli priblížiť aj udalosti, ktoré sú výnimočné a máme ich len raz do roka. Jednou z takýchto výnimočných udalostí je aj mládežnícky ples. Tohto roku sa konal 8. februára v priestoroch gymnázia M. M. Hodžu. Dievčatá oblečené v nádherných šatách pripomínajúce princezné z rozprávky, chlapci v oblekoch, ktoré z nich robia mužov, Straussov valčík, krásne vyzdobená sála, zábavný program a mnoho prekvapení – aj takto by sa dal v krátkosti opísať náš plesík. Nebol to len čas plný zábavy, tanca a hudby, ale aj čas, kedy sme sa mohli zamyslieť pri sprievodnom programe.

Mládežnícky ples sa organizuje už niekoľko rokov, no

organizátori tohtoročného plesu sa snažili urobiť ho niečím iným, výnimočným. Chceli docieľiť, aby tam ľudia mali možnosť pocítiť Božiu prítomnosť. Jedným zo spôsobov, ako to dosiahnuť bolo to, že na každého, kto si našiel svoje miesto, čakalo srdiečko s biblickým veršikom na zamyslenie. Osobne si myslím, že to bol dobrý nápad zo strany organizátorov, pretože každý si vo svojom veršiku mohol nájsť to svoje, čo práve prežíva, možno povzbudenie vo viere a vo vzťahu s Pánom Bohom. Hneď na začiatku ste vstúpili nielen do klasickej plesovej atmosféry, ale aj do atmosféry, kde ste si celými dúškami mohli vychutnávať Božiu prítomnosť v spoločnosti ľudí, ktorých máte radi a na ktorých vám záleží. Veď aj takáto akcia môže byť dobrou cestou ako utužovať vzťahy :-).

Možno sa niektorým z vás pri čítaní tohto článku vynárajú základné otázky, koľko nás vlastne bolo, aký bol vekový priemer zúčastnených, o koľkej sme skončili a mnoho ďalších otázok. Tento rok nás bolo trochu pomenej

v porovnaní s minulými rokmi, no o to viac zábavy sme si mohli užiť. Dokopy nás tam bolo 65. No neboli sme všetci len z mikulášskej mládeže. Prišli aj mládežníci z Ružomberka a Dolného Kubína, ktorí nám o čosi znížili aj vekový priemer. Ten by sme mohli vypočítať na nejakých 20 rokov. Zábavy sme si užili do sýtosti až do 4 hodiny ráno. Chvíľu sme si pospali a potom v nedeľu ráno hor sa do kostola a poniektorí vytrvalejší ešte aj na konvent.

Dúfam, že si teraz aspoň trochu viete predstaviť to, ako prebiehal náš ples. Týmto vás chcem povzbudiť a pozvať aj na ten budúcoročný.

//Text a foto: Katka Paulínyová

Dorast/mládež

Mládežnícka chata

Posledný februárový víkend sme sa, ako je našou tradíciou, odobrali na ďalšiu zimnú (aj keď podľa počasia skôr jarnú) chatu, tentoraz do neďalekej Liptovskej Porúbky.

Téma tohtoročnej chaty, v ktorej duchu sa niesli naše večerné výklady bola „VČERA, DNES A ZAJTRA“. Pri nich sme sa zamýšľali nad tým, čo sa zmenilo, keď sme sa rozhodli vstúpiť do vzťahu s neviditeľným Bohom. Čo bolo VČERA, na čom môžeme a máme stavať svoj vzťah s Ním. V téme DNES sme rozmýšľali nad tým, ako žiť s Ním teraz, aktuálne v našich životoch. A ZAJTRA? Naša budúcnosť? Biblia hovorí, že Boh nám chce dať budúcnosť a nádej. On sám má našu budúcnosť pevne v rukách a pokiaľ o ňu stojíme, naša budúcnosť je s Ním :-)

Okrem výkladov na nás, samozrejme, čakalo množstvo ďalších aktivít. Prvou z nich boli skupinky, na ktorých sme skúmali starozmluvnú knihu Daniel. Ďalej sme spolu hrali hry, pri ktorých bola preverená naša schopnosť rozhodovania, dôvera v to, že keď sa stratíme, je tu pre nás vždy niekto, kto nám povie, ako ďalej. Otestovaná bola aj naša viera nasledovať znamenia, schopnosť pracovať v tíme, popasovať sa s vlastnou predstavivosťou a kresliacim talentom. Snažili sme sa, niektorí viac a niektorí menej úspešne, z našich detských fotiek zistiť, kto je kto :-). Veľa sme sa rozprávali a mali sme možnosť stráviť osobný čas s Pánom Bohom v kaplnke či pri kreatívnych modlitbách. A mali sme super čas počas svedectiev, v ktorých sa niektorí z našich mládežníkov odhodlali podeliť s nami o to, ako oni spoznávali vo svojom živote Pána Boha, ako aj s tým, čo žijú teraz.

To, čo sme zažili na tejto chate, však ďaleko prevyšuje popis aktivít, ktoré boli pripravené. Vlastne to ďaleko prevyšuje čokoľvek, čo sa dá vyjadriť slovami. Pretože Pán Boh konal.... cez svedectvá, cez hry, cez výklady či rozhovory. A Jeho moc a prítomnosť bola citeľná. Citeľná na vzťahoch, na ochote ľudí byť tam jeden pre druhého, obetovať svoj čas s ostatnými a pripraviť nám raňajky, obed či večeru. Pomôcť, keď sa nestíhalo s hrou. Ísť sa rozprávať, aj keď by možno bolo lákavejšie ostať sa zabávať s ostatnými.

Pre mňa osobne bola táto chata obrovským povzbudením a som vďačná Pánu Bohu, že som ju mohla zažiť. Že som mohla zakúsiť Jeho prítomnosť a vidieť zlomok z toho, ako mocne koná. A že sa môžem tešiť na to, čo má pre nás náš milujúci nebeský Otecko ešte pripravené. Pretože „ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (1 Kor. 2, 9)

//Text: Janka (Jenny) Profantová

//Foto: Jenny Profantová

Koledy

Počas vianočných sviatkov prebiehal v CZ už 9. ročník koledovania. Začínal tradične štedrovečernými SB. Zazneli na nich nielen tradičné slovenské koledy, ale aj jedna moravská a už čiastočne zľudovená: "Půlnoční" od Václava Neckáře. Pokračovali sme na Božie narodenie v kostole, ďalej vo Vrbici, Ondrašovej a Demänovej. Keďže tento rok po snehu a mraze nebolo ani pamiatky, pochod Demänovou nebol taký romantický, ale aspoň nepraskali struny. Tento slávnostný deň sme skončili pri zvoničke. Nádherný bol aj samotný pochod dedinou. Spiesňami, gitarami, husľami, harmonikou a dobrou náladou.

29. decembra 2013 koledníci navštívili aj ďalšie časti nášho zboru. Druhýkrát sme boli v Ploštíne, ďalej v Ilanove a aj v Okoličnom. Všade sa o nás nadštandardne postarali, ale to nebolo hlavné. Veľa ľudí je na sviatky opustených. Aj to je dôvod, prečo už 9 rokov obetujeme vianočné sviatky. Koledy nie sú len o programe, slove a hudbe. Sú to aj stretnutia. Väčšinou s tými najosamejšími.

2. januára 2014 sme zavítali do Partizánskej Lupče. Privítal nás nádherný zrekonštruovaný chrám a množstvo miestnych ľudí. Asi najlepšie sa spievalo 5.1.2014. Prišli sme do Smrečian a Lipt. Ondreja. Opadol stres a všetky tie vianočné povinnosti. V Smrečanoch sme boli prvýkrát a určite sa k nim radi vrátíme.

Podakovanie patrí huslistom Jakubovi a Pavlínke, harmonikárovi Robovi, gitaristom Martinovi, Edovi a Ivovi, všetkým vodičom a polovodičom, ktorí

nás prepravovali z miesta na miesto. Niekedy sme vyzerali ako trestná výprava. A všetkým spevákom, mladým aj starším. Ľuďom, ktorí obetovali čas na náciky, ale aj na vystupovania. Naša málo početná výprava mala okolo 30 ľudí. Na budúci rok budeme jubilovať. Prosíme Pána Boha, aby nám dal zdravie, ale hlavne chuť ďalej rozdávať radosť z Jeho narodenia!

//Text a foto: RV (Redakčný výbor)

Trojkráľový zborový bedmintonový turnaj

Písal sa 6. január 2014. Vonku nevládlo práve typicky zimné počasie, ale v interiéri na tom aj tak veľmi nezáležalo. V Liptov Aréne býva počasie rovnaké po celý rok a nebolo tomu inak ani tento tzv. trojkráľový deň.

Hrстка nadšencov športu a nášho zboru sa tu zišla okolo trinástej hodiny, aby dopripravovala všetko potrebné k začatiu ďalšieho ročníka zborového bedmintonového turnaja. O 14:30 bol už z tejto hrstky ľudí poriadny krdeľ a mohlo sa začať. Ján Blcháč ml., člen organizačného tímu, všetkých na úvod privítal. Následne sa ujal slova brat farár Marián Bochnička a napokon sestra seniorka Katarína

Hudáková oficiálne turnaj odštartovala modlitbou. Inak, fešné tenisky sestry seniorky naznačovali, že by už nabudúce mohla prísť aj súťažne. Lubor Janda, dlhoročný bedmintonový hráč a tréner, objasnil pravidlá a tiež sa venoval rozvrhu hry a zapisovaniu výsledkov, za čo sme mu, jeho pohotovej pani manželke a synovi úprimne vďační. Každý z 28 dvojčlenných tímov si tak v každej z kategórií (začiatkovníci, mierne pokročilí, pokročilí) zahral minimálne tri zápasy. Spolu s ostatnými sa tiež mohol zahriať kávičkou, čajom či chutným gulášom a mohol si tiež dopriať niečo z nádielky koláčov našich žien, mám či starých mám. Ani nesúťažný pingpong pre všetkých

nemohol chýbať. V hľadisku sa prestriedalo niekoľko desiatok zatiaľ nesúťažiacich ľudí a ich prítomnosť turnaj nepochybne oživila. Som za tento čas, za ľudí, ktorí prispeli k príprave turnaja, za všetkých, čo turnaj akokoľvek podporili vďačný.

Na záver poviem už len toľko, že budeme robiť všetko preto, aby sme sa mohli o rok opäť takto stretnúť. Dovtedy nám ostáva schádzať sa aj pri ďalších aktivitách a samozrejme trénovať...

Výsledky turnaja sú zverejnené na našej webovej stránke v článku pod rovnomerným nadpisom.

//Text: Ján Blcháč ml.

//Foto: Dušan Mikuláš

Národný týždeň manželstva **Manželstvo viac ako papier**

Poslanie a história

Zakladateľ Národného týždňa manželstva Richard Kane hovorí, že je to „dobrá príležitosť pre dobrých ľudí, aby robili dobré veci“. Chceme dať manželom príležitosť oceniť, posilniť, prehĺbiť, ale aj dať do poriadku svoje manželstvo. Cieľom Národného týždňa manželstva bolo aj propagovať a podporiť manželstvo ako vzácnu hodnotu pre moderného človeka.

Prvý raz sa Národný týždeň manželstva dostal na Slovensko v roku 2011. Celosvetová kampaň Marriage Week (<http://www.marriageweekinternational.com>), ktorej je NTM súčasťou, pritom prebieha už od roku 1997. Prvý raz sa uskutočnila v Anglicku, odvtedy sa rozšírila do mnohých krajín sveta.

Momentálne sa koná v 19 krajinách: Albánsko, Austrália, Belgicko, Bulharsko, Česko, Nemecko, Maďarsko, Írsko, Taliansko, Holandsko, Nový Zéland, Rumunsko, Slovensko, Juhoafrická republika, Švajčiarsko, Ukrajina, Veľká Británia, USA, Severné Írsko.

V rámci určených dní (10. – 16. februára 2014) pre Národný týždeň manželstva Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Mikuláš v spolupráci s Rímskokatolíckou cirkvou a Bratskou jednotou baptistov pripravil nasledovné podujatia.

Národný týždeň manželstva je celosvetová kampaň na podporu manželstva. Na Slovensku prebieha už štvrtýkrát v týždni osláv sviatku sv. Valentína.

V súčasnej spoločnosti vidíme veľa zlých príkladov vzťahov a často sa ľudia vystatujú svojím sebeckým, arogantným životným štýlom. Bolo dobrou príležitosťou pripomenúť si, podporiť a obnoviť to vzácné, čím je pre každého z nás manželstvo.

Národný týždeň manželstva je teda obdobie, počas ktorého si môžeme viac všimnúť a oceňovať svoje manželstvo tak, aby rástlo, rozvíjalo sa a nie upadalo. Je to čas viac hovoriť o dobrých príkladoch, fungujúcich manželstvách, ktoré prinášajú radosť, naplnenie a bezpečie.

Utorok

Národný týždeň manželstva 2014. Stretnutie manželských párov na starej Hodžovej fare s prednáškou manželov Staroňovcov Intimita – dôverní priatelia. Cieľom bolo porozumieť, čo je intimita; pomenovať mylné predstavy o intimite; uvedomiť si, čo hovorí Boh o man-

želskej intimite; zhodnotiť vlastné skúsenosti a zároveň hovoriť spolu o tom, čo by bolo potrebné zmeniť. Dvadsať manželských párov dostalo pekný darček, ktorý má symbolizovať ich manželskú lásku a vzájomné puto.

Streda

V evanjelickom kostole vo Vrbici sa konali Služby Božie. Sestra farárka Lýdia Kordošová na základe biblického textu z Listu Židom 10, 32-37 pripomínala vytrvalosť vo viere, láske a nádeji, ktorou sa naplňa Božia vôľa s darom zaslúbenia. Spolu s bratom farárom Vladimírom Ferenčíkom udelili pred oltárom 9 manželským párom slovami biblických textov požehnanie. K požehnaniu prišli manželia z rôznych cirkví.

Piatok

V rímskokatolíckom kostole v Liptovskom Mikuláši sa konala svätá omša spojená s obnovou manželských sľubov.

Sobota

V priestoroch Evanjelického gymnázia Juraja Tranovského sa uskutočnilo stretnutie rodičov a detí. Spoločné hry mali byť vyjadrením radosti, zábavy, ale aj vzájomného spojiva, spoločnej komunikácie i zodpovednosti.

Nedeľa

V spolupráci s Liptovským tanečným centrom pre manželov bol pripravený tanečný večer. Úvodným slovom pri-

vítali prítomných manželia Kordošovci. Profesionálny pár predviedol rôzne spoločenské tance a 12 manželských párov sa učilo pravidlám etikety na tanečnom parkete a zladžovalo svoj krok pri tanečných kreáciách. Radosť z úspechu bola odmenou pre každého.

Na záver stretnutia pozdravil prítomných primátor mesta MUDr. Alexander Slafkovský, vyjadril poďakovanie a stotožnil sa s myšlienkou dobrých aktivít nielen v kostoloch, ale aj na verejnosti a pre verejnosť a spolu s bratom farárom Vladimírom Ferencíkom odovzdal manželským párom diplom za úspešné absolvovanie tanečného večera s prianím spoločných zohratých krokov v tanci života a biblickým povzbudením – Nech ťa neopustí láska a vernosť, priviaž si ich na hrdlo, napíš na tabuľu svojho srdca! (Príslovia 3, 3)

Aktivity Národného týždňa manželstva sa konali v rámci dobrej spolupráce, propagácie a pod záštitou mesta Liptovský Mikuláš.

Získané skúsenosti zo spoločných stretnutí sú dobrou predzvesťou ďalšej spolupráce i nových aktivít v budúcnosti.

//Text:
Lýdia Kordošová & Vladimír Ferencík
//Foto: Dušan Mikuláš

Vráťme sa ... rok 2013 ...

Úvod kalendárneho roku je pre nás vždy trizvym prebudením sa do všednej reality po pokojnom období vianočných sviatkov. Je potrebné bilancovať, uzatvárať jednotlivé účtovné výkazy, napísať všetky správy a pod. Každotýždenné stretnutia na presbyterstvách a konventoch sú realitou. I keď je to náročné obdobie a možno nie vždy máme chuť sa do týchto vecí pustiť, vždy to so sebou nesie aj určité pozitíva. Uvedomíme si, ako veľmi sa o nás Pán Boh stará a ako aj napriek našim chybám a nedokonalostiam a tiež problémom zvonku, ktoré ovplyvniť nedokážeme, vždy posunie náš zbor ďalej. V tomto

zamierení chceme písať aj nasledujúce riadky. Nie preto, aby sme si splnili povinnosť, aby sme sa pochválili, ale aby sme aj na veciach praktického života ukazovali, že ak Boh nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia.

Sumár duchovných aktivít v rámci nášho zboru počas roka 2013 uviedol brat farár už vo vianočnom čísle Zvestí, ja ich chcem len pripomenúť a doplniť o ďalšie fakty. Sme veľmi vďační, že vnútromisičný život nášho zboru je naozaj pestrý. Hneď v úvode roka sme sa stretli na trojkraľovom zborovom bedmintonovom turnaji,

o mesiac sme sa zamerali na tematiku manželstva a rodiny v rámci Národného týždňa manželstva, uskutočnil sa tiež mládežnícky zborový ples. Celoročne sme sa v rámci zboru venovali deťom, a to jednak počas stretnutí detskej besiedky i v rámci letného tábora. Konfirmandi mali možnosť okrem samotnej konfirmačnej výučby niekoľkokrát sa stretnúť aj na víkendovke v Ploštine či seniorátnom tábore Kolos. Mládež sa aj tento rok pustila do organizovania športovej olympiády JKgames, ktorá prebehla v septembri. V rámci mládeže sme sa schádzali každý piatok, dvakrát sme boli na mládežníckom

tábore. Na jeseň sme si pripomínali dvoch významných dejateľov z našej histórie, literátov Martina Rázusa a Milana Rúfusa. Už tradične sa uskutočnil Deň zborovej diakonie a pripomenuli sme si aj pamiatku obetí dopravných nehôd. Zreteľné

valo a žilo v rámci zboru ako vo svojej duchovnej rodine a z ich diela a snahy sa okrem iného zachoval aj majetok, ktorý teraz spravujeme. Je to výzva spravovať ho zodpovedne. V majetku nášho zboru sa nachádzajú tri kostoly, dve modlitebne, štyri budovy, ktoré

svojej technologickej životnosti. Nejde len o úsporu nákladov, ktoré rekonštrukcia prinesie, ale aj o zvýšenie bezpečnosti a teplotného štandardu v týchto priestoroch. Práve v tomto prípade sme tak zrekonštruovali dve najstaršie plynové

oživenie nastalo aj v činnosti spevokolu, na čom majú nemalú zásluhu manželia Olsonovci. O každej spomenutej aktivite sme už písali. Tento stručný zoznam má byť skutočne len výzvou k vďake. K vďake Pánu Bohu, že náš zbor žije. V tomto smere chcem veľmi zdôrazniť ešte niekoľko možno menej nápadných stretnutí, ktoré však pokladám za veľmi dôležité. Modlitebné stretnutia pred Službami Božími v nedeľu a tiež aj modlitebné stretnutia za mládež. Modlitba vždy bola a bude jedným z najzákladnejších znakov duchovného smerovania zboru. Tu sa vedú a vyhrávajú duchovné zápasy.

Veľmi dôležitým medzníkom pre náš zbor bol určite príchod manželov Kordošovcov a obsadenie kaplánskeho miesta sestrou farárkou Lydkou Kordošovou. Nové impulzy, nové možnosti, väčší priestor pre službu a osobnostné dary, s ktorými prišli, sú pre zbor veľkým požehnaním.

Po stránke technicko – hospodárskej sme tiež nezleniveli. Minulosť cirkevného zboru je bohatá. Množstvo ľudí veľmi ochotne pracovalo, budo-

prenajímame, dve fary, ďalšie miesta pre vnútromisijsnú prácu v Ploštíne či na Pastoračnom stredisku mládeže, zvonica v Okoličnom a budova bývalej školy v Ilanove. Zub času sa však podpisuje na každej z týchto stavieb a potrieb je vždy viac ako finančných možností, ktoré máme. Každý rok sa musíme rozhodovať, kam naše prostriedky investujeme. V minulom roku sme dokončili najmä hydroizolačné práce okolo budovy hlavného kostola na Tranovského ulici a okolo budovy Pastoračného strediska mládeže. Ochranu kostola pre pôsobením vody sme tak po veľkej rekonštrukcii z roku 2012 dokončili. Rovnako sme sa snažili zabrániť aj negatívnemu pôsobeniu vlhkosti aj na budove fary na Janoškovej ulici, kde bola situácia veľmi vážna. V rámci našich dcéro-cirkví sa výmenou sedenia a ďalšími úpravami dokončila renovácia interiéru v našej modlitebni v Okoličnom. Okrem týchto ukončených prác sme sa pustili aj do prípravy investičných aktivít, ktoré budú dokončené v priebehu roku 2014, a to najmä opravy na nájomných budovách. Ide zvlášť o dva väčšie projekty. Prvým je rekonštrukcia kotolní v nájomných budovách na Tranovského ulici – Evanjelický cirkevný dom a vedľajšia budova. Kotolne už sú po skončení

kotolne, ktoré máme. Druhým projektom je úprava a sanácia vonkajšieho vzhľadu nájomnej budovy na Tranovského ulici 2. Pre naše vnútromisijské aktivity je možno využívaná minimálne – konajú sa tu stretnutia detskej besiedky, niekedy spevokolu, stretnutia mamičiek – no budova je maximálne naplnená. Príjmy z nájomného sú pre náš zbor veľmi dôležité a tvoria jednu z kľúčových zložiek našich príjmov. Obnovou tak prejde fasáda budovy, strecha a vymenené budú dažďové zvody aj ríne. Komunikácia so samosprávou, pamiatkovým úradom a vysúťaženie zhotoviteľa nebol jednoduchý proces, ale bol úspešný. Súhlas samosprávy už máme a práce sa začali.

Nemožno opomenúť ani reštaurovanie centrálneho oltára „Ukrižovanie“ v hlavnom kostole. S drobnými úpravami sme začali už počas veľkej rekonštrukcie kostola, no v minulom roku sme sa do toho pustili naplno. Aj vďaka dotácii z Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, daru Mesta Lipt. Mikuláš a daru Spoločenstva bývalých urbarialistov a komposesorátu PS Vrbica sme dali oltár demontovať a v reštaurátorskej dielni sa na ňom intenzívne pracuje. Ak Pán Boh dá,

v tomto roku môžeme práce dokončiť a oltár dovieť naspäť. Závisí to najmä od toho či sa nám podarí zabezpečiť potrebné zdroje, pričom sa opäť spoliehame najmä na dotáciu z ministerstva, o ktorú sme sa opätovne uchádzali.

Pozrime sa aj na niektoré údaje zo zborovej kartotéky. Ku koncu roka 2013 sme evidovali takmer 3800 členov. Tento údaj môže vyzerať veľmi pozitívne, no na druhej strane musíme doplniť aj to, že sme zistili, že údaje v kartotéke nie sú často aktuálne. Nie je to spôsobené v žiadnom prípade prácou pracovníkov na farskom úrade, ale takmer výlučne nedisciplinovanosťou členov nášho zboru. Pri presťahovaní a zmene bydliska sa často táto informácia do zboru nedostane. Pri úmrtí niektorého z našich bratov a sestier sa neraz stáva, a je to veľmi smutné, že pozostalí ho nechajú pochovať občianskym spôsobom, čím sa informácia opäť do zboru nedostane.

Cirkevný zbor dnes žije najmä z dvoch veľkých skupín príjmov. Jednou sú príjmy z nájmov pôdy a cirkevných priestorov (tvorí to asi 50% štandardných príjmov zboru). Druhou veľkou skupinou príjmov sú príjmy z výberu cirkevného príspevku, milodary a ofery (tie tvoria si 40% všetkých príjmov). Zvyšok tvoria príjmy z úrokov, dotácií mesta na činnosť zborovej diakonie, príjmy zborovej diakonie a pod. Osobne vidím ako určité obmedzenie zborovej práce to, že sme bytostne závislí od príjmov z nájmu. Nájomníci samozrejme požadujú kvalitné služby a podnikateľské problémy sú tak každodennou výzvou pre pracovníkov farského úradu. Nebezpečenstvo, že popri tom všetkom zabudneme na to, že cirkev má iné poslanie, ako byť podnikateľom, je také veľké. Ak sa do tohto kontextu pridá aj skutočne slabý výber v cirkevnom príspevku, je to naozaj veľké memento. Cirkevný zbor je rodinou, nie sme centrum voľného

Ďakujem Pánu Bohu za to, že naozaj pri tej všetkej našej nedokonalosti a hriešnosti, nejako si nás používa a posúva ďalej. Ďakujem všetkým tým ľuďom, ktorí sa modlia – spoločne či osamote, aj za zbor a naše spoločenstvo, za tých všetkých, ktorí slúžia pri deťoch, na doraste, na mládeži, na spevokole, pri zborových aktivitách, v diakonii a pod. Ďakujem tým, ktorí na seba sú ochotní vziať aj zodpovednosť, či už ako presbyteri, vnútromisijní pracovníci, pracovníci farského úradu a zborovej diakonie, všetkým tým, ktorí sú ochotní prísť a pomôcť, keď je to potrebné. Ďakujem všetkým tým, s ktorými môžem kráčať...

V tomto roku je tak naším veľkým cieľom zborovú kartotéku modernizovať, očistiť a pripraviť tak, aby poskytovala skutočne reálny obraz. milodary a ofery (tie tvoria si 40% všetkých príjmov). Zvyšok tvoria príjmy z úrokov, dotácií mesta na činnosť zborovej diakonie, príjmy zborovej diakonie a pod. Osobne vidím ako určité obmedzenie zborovej práce to, že sme bytostne závislí od príjmov z nájmu. Nedá mi nedotknúť sa ani ďalšieho významného problému. Výber cirkevného príspevku. 40% členom nášho zborového spoločenstva si túto povinnosť nesplnilo, mnohí opakovane. Nie je priestor na rozsiahlejšie analýzy, ale aspoň v skratke situáciu načrtneme.

času. Jedným z mojich snov je aj to, aby sa každý z nás cítil ako súčasť tejto rodiny. A možno drobným znakom toho je aj uhradenie si cirkevného príspevku. Nejde tu o „členské“, nechceme byť ani príliš materialistickí, no každý z nás chce, aby bol v jeho domácnosti poriadok, aby jeho rodina žila a fungovala. Elektrická energia, voda, plyn, nevyhnutné opravy, vnútromisijná práca, všetko si vyžaduje financie. Preto aj touto cestou sa na každého z vás obraciame s prosbou a modlitbou, aby ste zbor vnímali ako rodinu, ktorej môžeme nepatrne pomôcť.

//Text: Matúš Stáňa
//Foto: Vladimír Vyšný

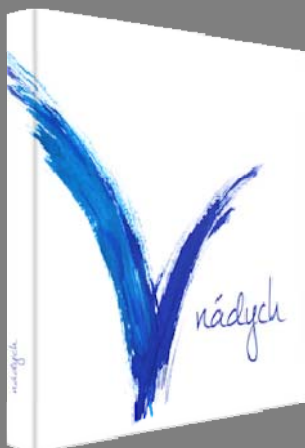
A kráčajme ďalej ... rok 2014 ...

Cirkev by mala byť vždy spoločenstvom, rodinou, ktorá patrí Pánovi Ježišovi Kristovi (od toho pochádza aj slovo „cirkev“). Myslíš to s Bohom vážne? Chceš Boha spoznávať? Hľadáš Jeho vôľu pre svoj život? Skúmaš Boží plán pre svoj život; službu, do ktorej ťa vedie; zmeny, v ktorých chce byť s tebou; vzťah s Ním; Jeho samotného? Mojou túžbou je, aby sme na tieto otázky mohli odpovedať „áno“. Túžim po tom, aby sme sa čoraz viac učili byť spoločenstvom, kde sa nikto necíti odmietnutý. A potom pôjde všetko ostatné ľahšie.

V ekonomickej oblasti sú pred nami určité úlohy. Jednou z nich je už spomínaná aktualizácia zborovej kartotéky a databázy údajov. Chceme ľudí v zbore poznať, komunikovať v najrôznejších formách – osobne, ale aj prostredníctvom webovej stránky, mailom a pod. Je pred nami povinnosť dokončiť významné investície, do ktorých sme sa pustili. Okrem spomínaného oltára či fasády na budove Tranovského 2, je to aj rekonštrukcia veľkej sály v cirkevnom dome, v čom spolupracujeme so Súkromnou základnou umeleckou školou Lipt. Hrádok, ktorá je naším nájomníkom. Veríme, že priestor, s ktorým sú späté spomienky mnohých z nás, sa vráti k svojmu pôvodnému účelu. V Okoličnom sa po dlhých rokoch obnoví zvonica, práce sú v plnom prúde. V Ilanove prejde významnou obnovou kostol, kde plánujeme vymeniť okná. V Ondrašovej na modlitebni dokončíme sokel na kostole a opravu elektroinštalácie.

V oblasti vnútromisijnej je najväčšou výzvou, napriek tlakom zvonku, zachovať hlavné poslanie cirkvi – kázať Božie slovo a šíriť evanjelium vždy pravdivo a spôsobmi, ktoré budú oslovovať mladých i starších, ktoré budú pestré a pútavé.

Odporúčame

Nádych (CD)

Nadýchnite sa k starým piesňam, ktorým vdýchli nový život mladí ľudia. Piesne ako Skala vekov, Knieža mieru, Vojdite, plesajme, Nebeský Bože, To ja, o Pane môj, či ďalším tu nájdete v úprave, akú ste ešte nepočuli. Príjemné melódie a tradične krásne texty oslovia každú generáciu od samého začiatku.

Veríme, že zvlášť v tomto pôstnom čase budú pre Vás veľkým povzbudením.

Piesne si môžete kúpiť cez internetu - www.eshop.evs.sk ako MP3 alebo ako

Pripravujeme

Kedy?

19.4.2014

8:00 – 20:00

18:00 – 20:00

Spoločné chvály

Kde? Stará fara

„neprestajne sa modlite!“ 1 Tes. 5, 17

MODLITEBNÁ 12-HODINOVKA

Mládežnícke služby Božie

Veľkonočná nedeľa 20.4.2014,

10:30 Kostol Vrbica

Zvesti vo farebnej verzii nájdete na zborovom webe:

www.ecavlm.sk/media/zborovy-casopis/.

Oznamy a aktuality nájdete na www.ecavlm.sk.

Pre priebežný **odber noviniek zboru** sa prihláste cez:

www.ecavlm.sk/media/odber-novinek/.

Vrbicko-svätomikuláškске zvesti:

Ročník 18 / číslo 1 / 11.4.2014 / Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru / Zodpovedný za spracovanie: Milan Vrbenský – redakčný výbor / Gramatická korektúra: Mgr. Radka Guráňová / Vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Liptovský Mikuláš / Kontakt: lipt.mikulas@ecav.sk, 044-5522146 / Vytlačil: Tranoscius, a.s. v náklade 500 ks